

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5376/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל

העותרים: 1. חוסין אבו חדיר
2. סוהא אבו חדיר

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון
2. יוסף בן חיים דוד
3. פלוני
4. פלוני
5. שמעון בן דוד
6. מיכל בן דוד
7. יצחק אזמה
8. יוסי אזמה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ' בחשון התשע"ז (21.11.2016)

בשם העותרים: עו"ד מוהנד ג'בארה
בשם המשיב 1: עו"ד אבינועם סגל-אלעד
בשם המשיב 2: עו"ד חן הולנדר, עו"ד ספיר הולנדרו, עו"ד בועז מאירי
בשם המשיבים 3, 5 ו-6: עו"ד עז אלדד
בשם המשיבים 4, 7 ו-8: עו"ד משה וייס

החלטה

א. בדיון בפנינו עלו שאלות שונות בנושא העתירה, קרי, השימוש בתקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חרום), 1945, לגבי הריסת בתי רוצחיו של הנער מוחמד אבו ח'דיר ע"ה. שאלה זו מטבעה מתפרסת לנושא רחב יותר של הריסת בתיהם של מפגעים יהודים, כדרך שנוהגים בבתי מפגעים פלסטינים מסוימים.

אין חולק, לרבות העותרים, כי המדינה פעלה בגדרי האכיפה הפלילית כלפי הרוצחים במלוא חומרת הדין. באשר להריסת הבתים, שמענו את תשובת המדינה וכן

תשובות המשיבים האחרים, ובין היתר טענות משמעותיות לעניין שיהוי, העובדה שלמשיב 2 אין בית לטענתו וכי המשיבים 3 ו-4 הם קטינים.

ב. ואולם, נוכח חשיבות הנושא ורגישותו ושאלות שהעלינו במהלך הדיון, שקלנו את האפשרות להוציא צו על תנאי בשאלה שבמוקד. בטרם נחליט בעניין זה, וכיוון שאיננו בטוחים כי הנושא שמעלה העתירה נדון דיו במלואו בדרגים הבכירים ביותר, נבקש הודעה משלימה תוך 30 יום.

ג. בין היתר, תינתן בהודעה תשובה לשאלה הבאה: גם אם מקרי הפיגוע כלפי יהודים מקרב האוכלוסיה הפלסטינית רבים יותר משמעותית, ולכן תיתכן אפקטיביות רבה יותר להרתעה למניעת פיגועים על ידי השימוש בתקנה, האם הרתעת יהודים מפגעים – ולוא גם במספרים קטנים – על ידי השימוש בתקנה, לא תועיל למניעת פיגועים כלפי פלסטינים. כן יידרש המשיב להשלכות הדבר למקרה הקונקרטי.

ד. כן נבקש התייחסות לאמות מידה אפשריות להחלטת המשיב בשאלה שבמוקד העתירה.

ה. הצדדים האחרים יוכלו להגיב תוך 15 יום לאחר התשובה.

בעקבות כל זאת נחליט באשר להמשך הטיפול בעתירה.

ניתנה היום, כ' בחשון התשע"ז (21.11.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה